

Mohan Meakin Breweries Limited v. Municipal Corporation of
Jullundur and others (J. M. Tandon, J.)

ਪੀਸੀ ਜੈਨ ਅਤੇ ਜੇਐਮ ਟੈਂਡਨ ਜੇ. ਜੇ.

ਮੋਹਨ ਮੀਕਿਨ ਬਰੂਅਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਜੁਲੰਦੁਰ ਦੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ।—
ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1215 .

30 ਨਵੰਬਰ 1978 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ (1914 ਦਾ 1)- ਧਾਰਾ 16, 22, 23 ਅਤੇ 32 ਦੂਜੀ ਵਿਵਸਥਾ—ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1976 ਦਾ 42)- ਸੈਕਸ਼ਨ 90(3), 113 ਅਤੇ 428- ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ 1930- ਨਿਯਮ V। 17— ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950— ਆਰਟੀਕਲ 14— ਭਾਰਤੀ ਬਣੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਯਾਤ ਅਤੇ ਸਟੋਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ —ਬਾਂਡ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਤੋਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਅਜਿਹੇ ਬਾਂਡ ਦਾ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ — ਕੀ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ —ਅਕਟੂਏ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਮੁੱਲ ਕੀ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਆਬਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ —ਚਾਲਾਨ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਮੁੱਲ— ਕੀ ਇਸ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਸੈਕਸ਼ਨ 90(3) ਅਤੇ 113 ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਰਾਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦਾ - ਕੀ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੀ ਅਤਿਅੰਤ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ— ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ- ਧਾਰਾ 90(3) ਅਤੇ 113 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਾਜ਼ਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ— ਕੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਨੋ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ 1914 ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਯਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇਸਦੇ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਡੀਲਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਬਾਂਡ ਸਿਰਫ ਸ਼ਰਾਬ 'ਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਤੋਂ ਸ਼ਰਾਬ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਆਬਕਾਰੀ ਦੀ ਦਰ

ਦਰਾਮਦ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਦਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਾਧੂ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਹ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਦਰਾਮਦ ਡਿਊਟੀ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਆਯਾਤ ਲਈ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਬਾਰੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਂਡ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਅਸਲ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬਾਂਡ ਦਾ ਅਮਲ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਗੇਦਾਮ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਪਰਾ ੮)।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚਲਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਬਕਾਰੀ ਸਮੇਤ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਲੇਖ ਦਾ ਮੁੱਲ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰਚੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਇਕ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ। ਜੇਕਰ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ 1930 ਦੇ ਨਿਯਮ V. 17 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਚਲਾਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਲੇਖ ਦਾ ਮੁੱਲ, ਜੋ ਕਿ ਜਾਅਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਅਸਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਉੱਥੋਂ ਰਵਾਨਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਸਲ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ. ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਂਡ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਸਦਾ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਮੁੱਲ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵੀ ਮੁੱਲ ਉਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਚਲਾਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ V. 17 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਚਲਾਨ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ 1976 ਵਿੱਚ ਹੀ ਧਾਰਾ 90 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 113 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹਨ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਇੱਕ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਸਕੀਮਾਂ। ਕੋਰ ਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ

Mohan Meakin Breweries Limited v. Municipal Corporation of
Jullundur and others (J. M. Tandon, J.)

ਬਜ਼ਟ ਹਰ ਸਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਖਰਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਖਰਚਾ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਆਕਟੂਏ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਇਕਸਾਰ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਪਰਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਡੈਲੀਗੇਟਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਾਲੀਆ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਲਈ, ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ - ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸ਼ਕਤੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਗਵਾਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵੈਧ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਫਿਕਸ ਕਰੋ। ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪੀ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 90 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 113 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਸੱਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਰਕਾਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਆਕਟੂਏ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹਨ। ਇਹ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹਨ। ਇਹ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੇ ਨਿਗਮ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਖਤਿਆਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਧਾਰਾ 90 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 113 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਦਰਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(ਧਾਰਾ 14, 15 ਅਤੇ 16)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 428 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਟੈਕਸ (ਆਕਟੂਏ ਸਮੇਤ) ਵੈਧ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਮਨੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ. ਇਸ ਬੱਚਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪੰਜਾਬ

ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 90 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 113 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 17)।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ: -

- (i) 16 ਜੁਲਾਈ, 1977, 31 ਜੁਲਾਈ, 1977 ਅਤੇ 6 ਅਗਸਤ, 1977 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ 22 ਨਵੰਬਰ ਦੇ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ, 1977 ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਲੰਧਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਜਲੰਧਰ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2)।
- (ii) ਜਵਾਬੀ ਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਜੁਲੰਦੂਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਕਰੋਏ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਮਨਾਹੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਜਵਾਬੀ ਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 1 ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 1 ਅਤੇ ਅਕਰੋਏ ਦੇ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ, ਫਿਰ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ/ਕਾਊਂਟਰਵੇਲਿੰਗ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- (iii) ਉਚਿਤ ਹੁਕਮ (ਜ) ਜਾਂ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵੀ.ਐਨ. ਕੌੜਾ ਬਾਰ-ਐਟ ਲਾਅ ਅਤੇ ਆਰ.ਕੇ. ਛਿੱਬਰ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਵਕੀਲ ਸਨ।

ਡੀ.ਐਨ. ਅਵਸਥੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਬੀ.ਐਸ. ਬਿੰਦਰਾ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 3।

ਐਮ.ਪੀ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਡੀ.ਏ.ਜੀ. ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੇ.ਐਮ.ਟੰਡਨ, ਜੇ.

¹ ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਜਲੰਧਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭਾਰਤੀ ਬਣੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ

Mohan Meakin Breweries Limited v. Municipal Corporation of
Jullundur and others (J. M. Tandon, J.)

ਉਸਦੇ ਗੋਦਾਮ ਵਿੱਚ ਦਰਾਮਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਜੁਟਾਨਾ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

² ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਬਣੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਵੇਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1914 ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਇੱਕ ਬੰਧੂਆ ਗੋਦਾਮ (ਇੱਥੇ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਲੰਧਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਜਾਂ ਕਾਊਂਟਰ-ਵੇਲਿੰਗ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਬਾਂਡਡ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਸਟੋਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਰਾਬ ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਅਕਰੋਏ ਬੈਰੀਅਰ ਤੋਂ ਲੰਘਦੀ ਹੈ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਜਲੰਧਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਇੱਕ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 61(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਜਲੰਧਰ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਬਣੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ 'ਤੇ ਵੈਲੋਰੇਮ ਦਾ ਆਕਟਰਾਏ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। 1977 ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਜਲੰਧਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬਾਂਡਡ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਟੈਕਸ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਚਲਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਬਕਾਰੀ/ਕਾਊਂਟਰ-ਵੇਲਿੰਗ ਡਿਊਟੀ ਸਮੇਤ ਇਸ ਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਵਸੂਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੰਧੂਆ ਗੋਦਾਮ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ, ਦਰਖਾਸਤ ਕਰਤਾ ਨੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਲੇਵੀ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਲੰਧਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਆਕਟਰਾਏ ਵਸੂਲਣ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਐਕਸਾਈਜ਼/ਕਾਊਂਟਰ-ਵੇਲਿੰਗ ਡਿਊਟੀ ਸਮੇਤ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਕਰਨ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਆਕਟਰਾਏ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਾਂਡਡ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਤੋਂ ਸ਼ਰਾਬ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 90(3) ਅਤੇ 113 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। 1976 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਜੋ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

3. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਬਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਅਲਟਰਾਵਾਇਰਸ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 90(3) ਅਤੇ 113' ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ।

4. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਿੰਨ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ:-

1. ਅਕਟੂਏ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਮੁੱਲ; ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਜਲੰਧਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਾਂਡਡ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਆਬਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
2. ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 90(3) ਅਤੇ 113, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ।
3. ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 90(3) ਅਤੇ 113 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਅਕਟੂਏ ਨਹੀਂ; ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

5. ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਲੜੀਵਾਰ ਚਰਚਾ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਰਾਬ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜਲੰਧਰ ਸਥਿਤ ਆਪਣੇ ਬੰਧੂਆ ਗੋਦਾਮ ਵਿੱਚ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਯਾਤ ਕੀਤੀ ਸ਼ਰਾਬ 'ਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਉਦੋਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਜਲੂਰ ਦੇ ਆਕਟਰੋਏ ਬੈਰੀਅਰ ਤੋਂ ਲੰਘਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਥਾਰਟੀ ਸ਼ਰਾਬ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਯਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਚਲਾਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਆਬਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

6. ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਗੋਦਾਮ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਟਰੇਸ ਦੇ ਦੋ ਭਾਗ ਪੜ੍ਹੇ:

2. ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ-

Mohan Meakin Breweries Limited *v.* Municipal Corporation of
Jullundur and others (J. M. Tandon, J.)

(a) ਇੱਕ ਗੋਦਾਮ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨਸ਼ਾ
ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਹੈ:

(b) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੋਦਾਮ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰੇ।

23. ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਸਟਿਲਰੀ, ਬਰੇ ਵੇਰੀ, ਵੇਅਰਹਾਊਸ, ਜਾਂ ਸਟੋਰੇਜ ਦੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਧਿਆਇ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਡਿਊਟੀ (ਜੋ ਕੋਈ ਹੈ) ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ - ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਾਂਡ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ।"

ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਆਯਾਤ, ਨਿਰਯਾਤ ਅਤੇ ਆਵਾਜਾਈ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

“16. ਕੋਈ ਵੀ ਨਸ਼ਾ ਆਯਾਤ, ਨਿਰਯਾਤ ਜਾਂ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਸਿਵਾਏ-

(a) ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਾਂਡ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ

(b) ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 16 ਨੂੰ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਆਪਣੇ ਬਾਂਡਡ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਇਸਦੀ ਦਰਾਮਦ ਲਈ ਸ਼ਰਾਬ 'ਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪਿਆਰਾ ਬਾਂਡ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਾਂਡਡ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਸਟੋਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਉਹ ਢੰਗ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਵਾਨ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

“ਅੱਗੋਂ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 22(ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਤੋਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਐਕਸਾਈਜ਼ਯੋਗ ਵਸਤੂ ਜਾਰੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ-

Mohan Meakin Breweries Limited v. Municipal Corporation of
Jullundur and others (J. M. Tandon, J.)

(a) ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਜੋ ਉਸ ਲੇਖ ਦੇ ਆਯਾਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਸੀ; ਜਾਂ

(b) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਵੇਅਰ ਹਾਊਸ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਲੇਖ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੈ।

7. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬ 'ਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਉਦੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਜਲੰਦੂਰ ਸਥਿਤ ਬਾਂਡਡ ਗੋਦਾਮ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਅਕਰੋਏ ਬੈਰੀਅਰ ਤੋਂ ਲੰਘਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਰਾਬ 'ਤੇ ਕੋਈ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਆਕਟੂਏ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਮੁੱਲ, ਇਸਲਈ, ਇਸਦਾ ਚਲਾਨ ਮੁੱਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ 'ਤੇ ਦੇਣਯੋਗ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ, 1930 ਦੇ ਨਿਯਮ V. 17 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬਾਂਡਡ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਤੋਂ ਸ਼ਰਾਬ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸ਼ਰਾਬ 'ਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਂਡਡ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸਿਰਫ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਕਟਰਾਏ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ।

8. ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਯਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਬਾਂਡ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਤੋਂ ਇਸ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਇਸਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ? ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਬਾਂਡ ਸਿਰਫ ਸ਼ਰਾਬ 'ਤੇ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 32 ਦਾ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਸ ਅਨੁਮਾਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਗੋਦਾਮ ਅਤੇ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜੋ ਦਰਾਮਦ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸਨ। ਦਲੀਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਭਾਵੇਂ ਅਸਲ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵੀ ਹੋਵੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ

ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਗੋਦਾਮ ਤੋਂ ਸ਼ਰਾਬ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਤੋਂ ਸ਼ਰਾਬ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਆਬਕਾਰੀ ਦੀ ਦਰ ਦਰਾਮਦ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਦਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਾਧੂ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ,

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਲਈ ਇਸਦੀ ਦਰਾਮਦ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਆਯਾਤ ਲਈ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਬਾਰੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਂਡ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਅਸਲ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬਾਂਡ ਦਾ ਅਮਲ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਗੋਦਾਮ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

9. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ V. 17 ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਟੈਕਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਲੇਖ ਦਾ ਮੁੱਲ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਨਵੈਂਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਭਾੜੇ ਦੀ ਲਾਗਤ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਜੈ ਦਿਆਲ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਨਾਹਨ ਅਤੇ, ਹੋਰ, (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

10. ਮਿਉਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ V. 17 ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

“ਵੀ. 17(1) ਰੇਹੜੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖਪਤ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਰੇਲ ਦੁਆਰਾ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ-

(a) ਦਰਾਮਦ ਦੀ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ-ਇੰਚਾਰਜ ਦੁਆਰਾ, ਜੇਕਰ:- (i) ਵਸਤੂ ਭਾਰ ਜਾਂ ਕਹਾਣੀ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ

(11) ਨਿਯਮ V. 12 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਕੀਮਤ ਹੈ

(b) ਆਕਟਰੋਏ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ।

(2) ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ-ਇੰਚਾਰਜ ਦੁਆਰਾ ਅਕਟਰੋਏ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਮੁੱਲ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਇਨਵੈਂਇਸ ਜਾਂ ਆਯਾਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰੇਗਾ।

(3) ਜਦੋਂ ਆਕਟਰੋਏ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਮੁੱਲ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ, ਜੇਕਰ ਮਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਾਲ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰੇਗਾ। ਆਯਾਤਕ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ, ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ

(5) A.I.R. 1967 S.C. 1895.

ਇਨਵੋਇਸ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਨਵੋਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਭਾੜੇ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰੋ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇ ਕਿ ਚਲਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲੀ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜੇ ਦਿਆਲ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਨਾਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈ। ਨਾਹਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਨਾਹਨ ਦੀ ਹੱਦ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਸ਼ਰਾਬ। ਉਹ ਕੀਮਤ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਉਸ ਲਈ ਸ਼ਰਾਬ 'ਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਾਹਨ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਦਰਾਮਦ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਰੱਖੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਪਰਮਿਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ ਨੇ ਨਾਹਨ ਦੇ ਸੀਐਡਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਆਯਾਤ ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਖਰੀਦੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਉਸਨੇ ਸਪਲਾਇਰ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕੀਤੀ। ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਇਨਵੋਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੀਮਤ ਸੀ ਜੋ ਸਪਲਾਇਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਤੋਂ ਆਬਕਾਰੀ ਸਮੇਤ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਿਆ। ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ, 1930 ਦੇ ਨਿਯਮ V. 17 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਾਹਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਕੀਮਤ ਆਕਟਰਾਏ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਚਲਾਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਹਿਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਾਹਨ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਦਰਾਮਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੇ ਇਸ ਪੱਖ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਚਲਾਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲੇਖ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕੇਵਲ ਨਿਯਮ V. 17 ਦੇ ਉਪ ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਨਵੋਇਸ ਤੋਂ ਰਵਾਨਗੀ ਤਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦਾ ਚਲਾਨ ਅਸਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਅਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਨਾਹਨ, ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚਲਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਬਕਾਰੀ ਸਮੇਤ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਲੇਖ ਦਾ ਮੁੱਲ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰਚੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤੀ ਢੁਕਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਰਕਮ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਇੱਕ ਥਾਂ ਤੇ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(5) A.I.R. 1967 S.C. 1895.

ਇਸ ਲਈ ਨਾਹਨ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਯਾਤ ਪਰਮਿਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾਹਨ ਵਿਖੇ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਿੱਖੀ ਸਿੰਗਲ. ਜੈ ਦਿਆਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ V. 17 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਚਲਾਨ ਜਾਅਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੇਖ ਦੀ ਕੀਮਤ ਓਕਟ੍ਰੋਏ ਦੇ ਉਚੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ "ਸੱਚਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਤੰਗ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਚਲਾਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਲੇਖ ਦਾ ਮੁੱਲ, ਜੋ ਕਿ ਜਾਅਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਅਸਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਰਵਾਨਗੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਸਲ ਮੁੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੈ ਦਿਆਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਆਕਟਰਾਏ ਬੈਰੀਅਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਚਲਾਨ ਅਸਲੀ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਬਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ V. 17 ibid ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਅਸਲ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚਲਾਨ ਤੋਂ ਰਵਾਨਗੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

12. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਾਂਡ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਂਡਡ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਲੰਧਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੰਨ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਅਸਲ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਖੋਜ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਕੀਮਤ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵੀ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਚਲਾਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ V. 17 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਾਨ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਨੁਕਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

13. ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਆਕਟ੍ਰੋਏ ਸਮੇਤ ਕੁਝ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 90 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ (3), ਜੋ ਕਿ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ,

(5) A.I.R. 1967 S.C. 1895.

ਪੜ੍ਹੋ:-

"90 (1) ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਏਗੀ:- **

* * * * *

(ਬੀ) ਚੁੰਗੀ;

"(3) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 90 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 113 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੋ ਕਿ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ 'ਤੇ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲੇਗਾ"। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 90 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 113 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਡਾਲਮੀਆ ਬਨਾਮ ਜਸਟਿਸ ਤੇਂਡੋਲਕਰ, (2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚੋਣ ਜਾਂ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਬੇਕਾਬੂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਕੁਨਨਾਥ ਬਬੁਨੀ ਮੋਪਿਲ ਨਾਇਰ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (3)।

14. ਤੱਦਲੇਰਨੇਦੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 90 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 113 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹਨ। ਦਲੀਲ ਦਾ ਤੱਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਇੱਕ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਸਕੀਮਾਂ ਲਈ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ ਬਜਟ ਹਰ ਸਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਖਰਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਖਰਚਾ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਆਕਟ੍ਰੇਏ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ

(5) A.I.R. 1967 S.C. 1895.

ਨੂੰ ਕਲਕੱਤਾ ਦੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਲਿਬਰਟੀ ਸਿਨੇਮਾ, (4) ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 548, ਪੜਤਾਲ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਿਨੇਮਾ ਘਰ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸੀ

- (1) ਏਆਈਆਰ 1953 ਐਸਸੀ 538.
- (2) ਏਆਈਆਰ 1961 ਐਸਸੀ 552।
- (3) ਏਆਈਆਰ 1965 ਐਸਸੀ

ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 443 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਦਰ 'ਤੇ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 548 ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਵੇਧ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੌਪਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਅਦ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸੌਪਣਾ ਮਾੜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟੈਕਸਾਂ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ 'ਤੇ ਵਸੂਲੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸੌਪਣ ਅਤੇ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਸਰਲਤਾ ਨਾਲ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੌਂਪੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਇਕਸਾਰ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਪਰਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਡੈਲੀਗੇਟਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਾਲੀਆ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਲਈ, ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਗਵਾਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਵੈਧ ਹੈ। ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ - ਚੰਗਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 548 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਸੰਸਥਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਭ

(5) A.I.R. 1967 S.C. 1895.

ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਦਲਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਸ਼ਾਸਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਲਚਕਤਾ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੇਧ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਲੇਵੀ ਦੀ ਦਰ ਕਿਵੇਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਮੈਸਰਜ਼ ਦੇਵੀ ਦਾਸ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਲਿਬਰਟੀ ਸਿਨੇਮਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (5); ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਵਾਜਬ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਕਤ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

15. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਲਕੱਤਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 548 ਤਹਿਤ ਦਰਾਂ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਗਮ ਦੇ ਅਧੀਨ

ਉਕਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ। ਲਿਬਰਟੀ ਸਿਨੇਮਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਨ, ਉਹ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 90 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 113 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ, ਜੇਕਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੈਧ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹਨ। ਇਹ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਹੀਣ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹਨ। ਇਹ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੇ ਨਿਗਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਖਤਿਆਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਲਿਬਰਟੀ ਸਿਨੇਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

16. ਦਿੱਲੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਬਿਰਲਾ ਕਾਟਨ, ਸਪਿਨਿੰਗ ਐਂਡ ਵੇਵਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼, ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿੱਚ, ਦਿੱਲੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 150 (6) ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਕਿ ਇਹ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੌਪਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਧਾਰਾ 150 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਕਈ ਹਾਲਾਤ ਸਨ ਜੋ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਟੈਕਸ ਦੀ ਸੀਮਾ ਬਾਰੇ ਗਾਈਡ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਾਰਜ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੁਆਰਾ ਪੈਸਾ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਖਤਿਆਰੀ ਫੰਕਸ਼ਨ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ: ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪੈਸਾ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੀਮਾ ਜਿਸ ਤੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਟੈਕਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਫੰਕਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਾਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪਿਕ। ਇਕ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀ ਹਰ ਸਾਲ ਬਜਟ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। ਬਜਟ ਵਿੱਚ ਮਾਲੀਆ ਅਤੇ ਖਰਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ਬਕਾਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਟੈਕਸ ਦੀ ਸੀਮਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਜਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਕ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀ ਧਾਰਾ 150 ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਵਿਵਸਥਾ

Mohan Meakin Breweries Limited v. Municipal Corporation of
Jullundur and others (J. M. Tandon, J.)

ਸੀ ਕਿ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਾਂ ਅਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਗਮ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਚੌਕੀਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 90 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 113 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਆਕਟਰਾਏ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

17. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਆਖਰੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 90 ਅਤੇ 113 ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਜਲੰਧਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਗੋਦਾਮ ਵਿੱਚ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਲੰਧਰ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 428 ਇੱਕ ਬੱਚਤ ਉਪਬੰਧ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

“428. ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰੋ,-

- (a) ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਮੰਡਲ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਨੋਟਿਸ, ਟੈਕਸ, ਆਰਡਰ, ਨਿਰਦੇਸ਼, ਸਕੀਮ, ਲਾਇਸੈਂਸ, ਇਜਾਜ਼ਤ, ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ, ਨਿਯਮ, ਉਪ-ਕਾਨੂੰਨ, ਨਿਯਮ, ਫਾਰਮ ਬਣਾਇਆ, ਜਾਰੀ, ਲਾਗੂ ਜਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਇਹ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਮੰਡਲ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਨੋਟਿਸ, ਟੈਕਸ, ਆਦੇਸ਼, ਨਿਰਦੇਸ਼, ਸਕੀਮ, ਲਾਇਸੈਂਸ, ਇਜਾਜ਼ਤ, ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ, ਨਿਯਮ, ਉਪ-ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਐਕਟ ਜਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ, ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ, ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫਾਰਮ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

*****

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ

Mohan Meakin Breweries Limited v. Municipal Corporation of
Jullundur and others (J. M. Tandon, J.)

ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਟੈਕਸ (ਅਕਟੂਏ ਸਮੇਤ) ਵੈਧ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਮਨੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਬੱਚਤ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਜਲੰਧਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਜੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਨਿਗਮ ਐਕਟ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਲੰਧਰ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

18. ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਲਿਖਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ